

የክንደ ብርቱዎች እናት 'ኢትዮጵያ' በልጆቿ ትንፋሽ ሰንደቋ ዳግም ከፍ ብሎ ይውለበባል!

ኢትዮጵያ የሚለው ስም ለሺዎች ዘመናት ከነጻነት፣ ከአሸናፊነትና ከአልደፈር ባይነት ጋር የተያያዘ ስም ነው። ከግሪክ እስከ ሮም ፈላስፎች፣ ከዕብራውያን እስከ ፋርስ አባቶች፣ ከሩቅ ምሥራቅ እስከ ዐረብ ሊቃውንት፣ ከብሉይ እስከ ሐዲስ፣ ከክርስትና እስከ እስልምና፣ ኢትዮጵያ ነጻነት ወዳድነቷ፣ አሸናፊነቷና አልደፈር ባይነቷ ሲነገር ኖሯል። ይኖራልም።

ይህንን የመሰለው ታላቅ ስም እንዲሁ የሚገኝ አይደለምና፣ ይህ ለምን ሆነ? ብለን መጠየቅ አለብን። እንዲሁ የሚገኝ ቢሆን ኖሮ ታላላቅ የዓለም ሀገሮች አንድም በወርቅ አንድም በገንዘብ ይገዙት ነበር። ግን አልተቻለም። እንዲህ ያለው የክብር ስም የሚገኘው በታላቅ መስዋዕትነት ነው። ኢትዮጵያውያን ደግሞ ያለ ምንም ልዩነት፣ ለሀገራቸው መስዋዕትነትን ለመክፈል ምንጊዜምና መቼም ዝግጁዎች ናቸው። ሺ ዘመናትን ቢያልፉ እንኳን ለሀገሩ መስዋዕትነት የማይከፍል የኢትዮጵያ ልጅ የለም። እንዲያውም የኢትዮጵያ ልጆች የሆኑትን ካልሆኑት የመለያው ሁነኛ ፈተና፣ ለኢትዮጵያ መስዋዕትነትን ለመክፈል የሚኖር ቁርጠኝነት ነው። ከሌላው ዓለም መጥተው የኢትዮጵያ ልጆች የሆኑ ወገኖች በታሪክ ውስጥ ታይተዋል። መስዋዕትነትን ከፍለው አፈሯን ወርሰዋልና። ኢትዮጵያ ውስጥ ተፈጥረው የኢትዮጵያ ልጆች ያልሆኑም አሉ። ለኢትዮጵያ መስዋዕትነትን ላለመክፈል ብለው ብኩርናቸውን በጥቅም ሸጠው ባንዳነትን የመረጡ ጥቂት አሉ።

የኢትዮጵያ ሕዝብ በደሙ ውስጥ ጀግንነት የሚመላለስ ሕዝብ ነው የሚሉ ብዙዎች ናቸው። በእርሻ፣ በንግድ፣ በመንግሥት ሥራ፣ በሃይማኖት አገልግሎት፣ ሕይወታቸውን የሚገፉ ኢትዮጵያውያን፣ ሀገራቸው የተነካች መሆኗን ሲያረጋግጡ፣ ከመቅጽበት ወደ ወታደርነት ተቀይረው፣ ያገኙትን መሣሪያ አንሥተው፣ መሣሪያ ቢያጡ ወይም ተቀባይ ስንቀው፣ ሀገራቸውን በአጥንትና በደም ሞጋ ሊታደጉ ይሰለፋሉ፤ እነሱ ወድቀው ሌላው እንዲቆም፣ እነሱ ተደፍተው ሀገር ቀና እንድትል በአንድ ነፍሳቸው ይወራረዳሉ። ለዚህ ነው በክፉ ዓይናቸው ለሚያይዩት ጠላቶች **“ኢትዮጵያ መቶ ሚልዮን የቁርጥ ቀን ወታደሮች አሏት፤ ይቅርባችሁ አትንኳት”** የምንለው።

ይህንን ምክር ያልሰሙ የውጭና የውስጥ ጠላቶች ኢትዮጵያን ደጋግመው ፈትነዋታል። እርሷም ደጋግማ ፈተናውን አልፋለች፤ ጠላቶቿንም ደጋግማ አንገት አስደፍታለች። ከእነዚህ የፈተና ወቅቶች አንዱ ባለፈው ዓመት የገጠመን ፈተና ነው። ኢትዮጵያን ባለማወቅ በሽታ የተጠቃው አሸባሪው ሕወሐት፣ ጥቅምት 23 ቀን ምሽት፣ ሰሜን ዕዝን አጥቅቶ ኢትዮጵያን ለመድፈር ተነሣ። ይህ አሳዛኝ ሁኔታ ተደራራቢ ከህደት የታየበት ነበር። አሸባሪው ሕወሐት ለሁለተኛ ጊዜ የኢትዮጵያን መከላከያ የማፍረስ ደባውን የተገበረበት እለት ነው። በታሪክ ታይቶ በማያውቅ መልኩ ራሱ የገነባውን መከላከያ በከህደት ራሱ ሊያፈርስ የተነሣ ድርጅት ነው።

ኢትዮጵያ በታሪኳ ብዙ ከሃዲዎች ገጥመዋት ያውቃሉ። እንዲህ ዓይነት ከህደት ግን እንኳን ኢትዮጵያ፣ ዓለምም ገጥሟት የሚያውቅ አይመስልም። ኢትዮጵያውያን እንዲህ ያለውን አስነዋሪ ተግባር እፉኝት የተባለችው እባብ ብቻ እንደምትፈጽመው ነበር በባህላቸው የሚያውቁት። ዛሬ ግን እፉኝት የተደራጀ አሸባሪ ቡድን ሆኖ ነው የገጠማቸው። የእፉኝት ልጆች አባታቸውንም እናታቸውን ገድለው ለመኖርና ለማደግ የሚሞክሩ ከንቱዎች ናቸው።

ጥቅምት 23 ቀን ምሽት የተደረገውን ከህደት ጀግኖቹ የሰሜን ዕዝን አባላት በአስደናቂው ኢትዮጵያዊ የጦር ጥበብ እየተዋጉ፣ መሣሪያቸውን ይዘው ከጠላት ከበባ በመውጣት አከሸፉት። የተሠዉት ተሠውተው፣ የቆሰሉት ቆሰለው፣ ኢትዮጵያ በሠፈር ጎረምሳ የምትሰበር ሀገር አለመሆኗን አስመሰከሩ። የሀገሩ መነካት እንደ እግር ቁስል ያንገበገበው ኢትዮጵያዊ ሁሉ፣ ከልሂቅ እስከ ደቂቅ፣ ከሸበት እስከ ኩተት ነቅሎ በመነሣቱ፣ በሦስት ሳምንታት ውስጥ ጠላትን ከስሕበት ማዕከሉ መቀሌ ወደ ተንቤን በረሃ ሸኝቶታል። የተማረኩብንን የሰሜን ዕዝን አባላትና ትጥቃችንን አስመልሰን፣ ለብዙ ጊዜ ቡኑ ከዐይኑ እንዳይርቅ አድርጎ የሰወረውን ስትራቴጂያዊ መሣሪያ ወርሰን፤ የተወሰኑ የቡድኑን አባላት ደመሰሰን፤ የተወሰኑትንም በቁጥጥር ሥር አደረግን።

የመከላከያ ኃይላችን ሕዝባዊ ኃይል ነው። ለስምንት ወራት ትግራይ ውስጥ በየቦታው እየተንከራተተ ርዳታ እንዲዳረስ፣ ሰላም እንዲሰፍን፣ በአሸባሪው የፈረሱ መሠረተ ልማቶች እንደገና እንዲገነቡ፣ ከአካባቢያቸው የተፈናቀሉ ወደ ቦታቸው እንዲመለሱ፣ መንግሥታዊ አገልግሎቶች እንዲጀመሩ ለማድረግ ደክሟል። አመሉ ጥፋት፣ ጠባባ ከህደት የሆነው ይህ አሸባሪ ቡድን ግን የሕዝብ ሰላም ሞቱ፣ የሀገር ዕድገት ሕመሙ ነው። ያለ ጥፋት ማደር፣ ያለ ጦርነት መኖር አይቻለውም።

በዚህም የተነሣ ርዳታ እንዳይደርስ፣ ገበሬው እንዳያርስ፣ የፈረሰው እንዳይጠገን፣ የተቋረጠው አገልግሎት እንዳይጀመር፣ ቀድሞ በዘረጋው የጥፋት መረብ አማካኝነት መቀስቀስ ጀመረ። በዚያም ላይ የፕሮፓጋንዳ አመድ ነስብሰበት፣ የመከላከያ ሠራዊታችንን መልካም ስም ጥላሸት ቀባው። ኢትዮጵያዊ ጀግንነት መልኩ እንዲጠይም አደረገ።

ይህን የተመለከተው የኢትዮጵያ መንግሥት ለሕዝቡ ሲባል በሰብአዊነት ላይ የተመሠረተ የተናጠል የተኩስ አቁም ውሳኔ ወስኖ ከትግራይ ወጣ። በዋናነት ዓላማው በተለይ ገበሬው ተደጋጋሚ የእርሻ ወቅት እንዳያልፈው ለማድረግ የታለመ ነበር። “ሞኝ ከሳቁለት ውሻ ከሮጡለት” እንደሚባለው የመንግሥትን ውሳኔ አሸባሪው ወያኔ እንደ ሸንፈት ቆጠረው። አሁንም ካለፈው ጥፋቱ ባለመማር ሕዝቡን በመንጋ አሰልፎ መከላከያን መውጋት ቀጠለ። የክህደት ተግባሩን ገፋበት፣ ከቅርብና የሩቅ ጠላቶቻችን ጋር ተመሳጥሮ ኢትዮጵያን ሊወጋ መጣ።

ኢትዮጵያ የተአምር ሀገር ናት። ምን ዐቅም እንዳላት የሚገለጥበት የራሱ ጊዜ አለው። ለሁለት ጊዜ በተፈጸመበት እፋኝታዊ ክህደት የተመታውን መከላከያ፣ አጠፋዋለሁ ብሎ አሸባሪው ኃይል ሲያስብ፣ በጥቂት ወራት ውስጥ፣ መቶ ሺዎችን መልምሎ፣ አሠልጥኖ፣ አስታጥቆና አሠማርቶ የጠላትን ፍላጎት ለማክሸፍ ተቻለ። ጀግኖች ከየገሬው ፈለቁ፣ ወጣቶች እምቢ ለሀገሬ አሉ። አረጋውያን የከረመ መሣሪያቸውን ወለወሉ። የቀድሞ ጦር አባላት የመጨረሻውን እድሜያቸውን በግንባር ለማሳለፍ ተመሙ። በውጭ የሚኖሩ ኢትዮጵያውያን ከጦሩ ጋር ተሰለፉ፣ እናቶች ከንዳቸውን አፈርጥመው ወደ ውጊያ፣ ወገባቸውን ታጥቀው ወደ ስንቅ ዝግጅት ገቡ፣ ነጋዴዎች ከድጋፍ እስከ ግንባር ዘመቱ፣ የመንግሥት ሠራተኞች ሀገራቸውን ከአሸባሪ ደፋሪዎች ሊታደጉ ተመሙ፣ የኪነ ጥበብ ባለሙያዎች፣ አትሌቶች፣ ሐኪሞች፣ ሾፌሮች፣ ጋዜጠኞች፣ ውሎና አዳራቸው በግንባር ሆነ። ኢትዮጵያውያን ተቀየሩ። እንደ በሬ ሲያርሱ የነበሩት ሁሉ እንደ አንበሳ አገሡ። እንደ ፈረስ ለኑሯቸው ሲሯሯጡ የነበሩት ሁሉ እንደ አራስ ኑብር ተቆጡ።

ኢትዮጵያ በልጆቿ ኮራች። ኢትዮጵያ ማለት ምን ማለት እንደሆነ ዳግም ለጠላቶቿ አሳየች። የተዋጋው ከአሸባሪው ወያኔ ጋር ብቻ አልነበረም። ወያኔ መርፌ ነው። መርፌ በሚቀድደው በኩል ሊገቡ የተዘጋጁ ብዙ ገመዶች ነበሩ። ወያኔን ከነግሣንግሡ ነው ድል ያደረገነው። አንዳንዶች በዓለም አቀፍ መድረኮች ይሟገቱለታል። ሌሎች በመረጃ ያግዙታል፣ አንዳንዶች በሳተላይት ይመሩታል፣ ሌሎች ደግሞ ከውስጥ ሆነው ይላላኩለታል፣ በርዳታ ድርጅት ስም፣ በዓለም አቀፍ ተቋማት ስም፣ በሰብአዊ መብት ተሟጋችነት ስም፣ በሚዲያ ስም፣ አብረውት ከአሸባሪው ኃይል ጋር ብዙዎች ተሰልፈው ነበር። ኢትዮጵያ ግን ሁሉንም ድል ነሥታ ታሪኳን አድሳለች።

በሁሉም ግንባሮች፣ በተሰጣችሁ ሥምሪት፣ ይህችን ድንቅ ሀገር ኢትዮጵያን፣ በሕይወት መሥዋዕትነት አክብራችኋታልና፣ የኢትዮጵያ ሕዝብና መንግሥት ኮርተውባችኋል። ጓንት ሆኖ ያገለገለውን የሽብር ቡድን ብቻ ሳይሆን ጓንቱን ያጠለቁት የጠላቶቻችንን እጆች ጭምር ቆርጣችሁ ጥላችኋል። የእናንተ ወላጆች፣ ወንድሞችና እሳቶች፣ ወገኖችና ዘመዶች፣ ልጆችና የልጅ ልጆች በመሆናችን በታሪክ ጎዳናዎች ላይ በኩራት እንድንራመድ አድርጋችሁናል። ይህንን ጀግንነታችሁን፣ ይህንን አስደናቂ ጀብዲችሁን ለልጆቻችን በኩራት እንተርካለን። ድርሰትና ፊልም፣ ቅኔና ዜማ እናደርገዋለን። የኢትዮጵያ ተራሮች፣ ሽለቆዎችና ወንዞች የጀግኖቹን ገድል አይተው ተገርመዋል። መቼም እንደነርሱ በታሪክ የታደለ የለም። ጥንት አባቶቻችን ታሪክ ሲሠሩ ነበሩ። ዛሬም ልጆቻቸው እናንተ ታሪክ ስትሠሩ እነዚህ ተራሮችና ሽለቆዎች፣ ሜዳዎችና ወንዞች አሉ። ባይነግሩንም እንደሚደነቁ እናምናለን። እነ ሞት አይፈሬ፣ እነ ውጊያ ምሳው፣ እነ ምሽግ ደርማሽ፣ እነ ታንክ በጊሌ ማራኪ፣ እንደ ነብር አድብተው፣ እንደ ዘንዶ ቆርጠው ጠልቀው የሚገቡ፣ የእሳት ግማዶች፣ የፍም ትንታኝ፣ የገሞራ ተምዘግዛጊዎች፣ ከንደ ነበልባሎች፣ አቤት ስንቱን ጀግና ይህች ሀገር ወለደችው። አቤት ስንቶቹ ሞትን ራሱን አስደነገጡት፣ ለታሪክ በታሪክ ኖረን፣ ታሪክ ሲሠሩ አየን።

እናንተ የኢትዮጵያ ጀግኖች!

ኢትዮጵያ ታላቅ ሀገር ናት። ታላቅ የመከላከያ ተቋም ያስፈልጋታል። ይህ የመከላከያ ኃይል ጠላትን የሚያሸንፍ ብቻ አይደለም። በጠላት የሚፈራ፣ ገና ሳይዋጋ ውጊያን የሚገታ፣ ኢትዮጵያን ለመንካት ያሰቡ ሁሉ ቀና ብለው ለማየት ፈርተውት ሐሳባቸውን ርግፍ አድርገው እንዲተወት የሚያደርግ ተቋም። እንዲህ ያለውን ተቋም መገንባት ገና ይቀረናል። ጀምረናል፣ ግን አላገባደድንም። በተለያዩ የትምህርት ደረጃዎች የሚገኙ ወጣቶቻችን ወደዚህ ተቋም መግባት አለባቸው። ተመራማሪዎችና የፈጠራ ሰዎች ያስፈልጉናል። መምህራንና ሳይንቲስቶች ያስፈልጉናል። ስፖርተኞችና የሕክምና ባለሙያዎች ያስፈልጉናል። ፈላስፎችና የኪነ ጥበብ ባለሙያዎች ያስፈልጉናል። የመረጃና የቴክኖሎጂ ባለሙያዎች ያስፈልጉናል።

ይህ የመከላከያ ኃይላችን፣ ኢትዮጵያዊ፣ ዘመናዊ፣ ሁለንተናዊና ዲሲፕሊን ያለው ሆኖ መገንባት አለበት። ኢትዮጵያዊ ስንል ሁሉም የኢትዮጵያ ልጆች የሚሳተፉበት፣ በኢትዮጵያዊ ወኔና ዕሴት ላይ የተገነባ ማለታችን ነው። ዘመናዊ ስንል በሥልጠናው፣ በትጥቁና በአደረጃጀቱ ዘመኑ የደረሰበትን ደረጃ የያዘ፣ እንዲያውም ከነገ የቀደመ ማለታችን ነው። ሁለንተናዊ ስንል በሁሉም ዓይነት ኃይሎች፣ በሁሉም ዓይነት ዕውቀቶች፣ በሁሉም ዓይነት ዕዞች፣ በሁሉም ዓይነት ታክቲኮችና ቴክኒኮች የተሟላ ማለታችን ነው።

ከምንም በላይ መልካም ዲሲፕሊን ያለው ሠራዊት ያስፈልገናል። አንድን ሠራዊት “ሠራዊት” የሚያሰኘው ዲሲፕሊንና መርሆ ነው። ዲሲፕሊን የማይመራው የወታደሮች ስብስብ “ሠራዊት” ሊባል አይችልም። ለሠራዊት ዲሲፕሊንና መርሆ የጥንካሬው ምንጭ፣ የማሸነፍ ምክንያት፣ የአንድነቱ ገመድ፣ የነፍሱ ማረፊያዎች ናቸው። ያለ ዲሲፕሊን የወታደር ብዛት፣ የቴክኖሎጂ አቅም፣ የስትራቴጂ ረቂቅነት ልዩነት አያመጣም። ከእንግዲህ እነዚህ አራት ምሰሶዎች ላይ የቆመ ሠራዊት ከገነባን ያለ ጥርጥር ኢትዮጵያ አትደፈርም፤ በክፉ የሚያያትም ደጋግሞ ይጸጸታል። ይህ እንዲሳካ የሁሉንም ኢትዮጵያዊ ትግል ይፈልጋል። በተለይም ደግሞ እዚህ ያላችሁ መኮንኖች ትልቅ ኃላፊነት አለባችሁ። በተለይም ደግሞ የዛሬ ተሸላሚ መኮንኖች ትልቅ ኃላፊነት አለባችሁ።

የተሰጣችሁ ማዕረግ እና የተሸለማችሁት ሜዳልያ በመጀመሪያ ደረጃ በጦር ሜዳ ውሏችሁ የፈጸማችሁትን ጀብዱ ታሳቢ ያደረገ ነው። ለኢትዮጵያ ብሎ መዋደቅ፣ ለህዝብ ብሎ ዋጋ ለመክፈል መቁረጥ “ጀግና” ከሚል የክብር ስም ባለፈ፣ ጀብዱችሁ በማዕረግና በሜዳልያ መደገፍ ለእናንተ እንደ እውቅና ለሌሎች ደሞ እንደ ትምህርት ሆኖ ያገለግላል።

የሽልማቱ ሁለተኛ ምክንያት ቀብድ ነው። የእናንተ ጀግንነት በአንድ ጦር ሜዳ ላይ ብቻ ካከተመ ለእናንተም ለኢትዮጵያም ኪሳራ ይሆናል። ጀግንነታችሁ ተቋማዊ ቅርጽ እንዲይዝ፣ ትጋታችሁ ከግለሰባዊ እሴትነት አልፎ የሠራዊቱም እሴት እንዲሆን ከዛሬ ጀምሮ በርትታችሁ መሥራት አለባችሁ። በመሪነት ችሎታችሁ ተቋም እንድትገነቡበት፣ የሥራችሁ ፍሬ እንዲበዛ፣ እናንተን የመሰሉ በመቶና በሺዎች የሚቆጠሩ ጀግኖችን እንድታፈሩበት በማሰብ የተበረከተ ሽልማትና ማዕረግ ነው። ከእናንተ በኋላ የሚመጡ ጀግኖች የእናንተን ፈለግ ሲከተሉ ያኔ ጀግንነት በትውልድ ጅረት ላይ ኩልል ብሎ መፍሰሱን ይቀጥላል።

በዚህ መልኩ የነጻነት ቀለም የሆነች ኢትዮጵያ፣ የክንደ ብርቱዎቹ እናት የተባለችው ሀገራችን፣ በልጆቿ ትንፋሽ ሰንደቅዋ እየተውለበለበ ለዘላለም ይኖራል።

ኢትዮጵያ በልጆቿ ጥረት ታፍራና ተከብራ ለዘላለም ትኑር!!
ፈጣሪ ኢትዮጵያና ሕዝቦቿን ይባርክ!
ታኅሣሥ 30 ቀን 2014 ዓ.ም.